

Haikuk

[2013. december]

ZAVAR

nyári levél hull
furcsa szavú poéta
mint Nostradamus

SZÜRKÜLET

öreg fellegek
árnyékok vetnek arra
amit olvasnak

SZÖVEG

mintha folytatás
lenne a fán a gyümölcs
de csak lábjegyzet

ROMANTIKA

holdfényes este
életünk romjai közt
sétálunk ketten

PAMFLET

kígyó szájában
lelkendezik a béka:
belül kerültem

MINDEN

egy lány szvetterben
átfúj a szél a kerten
érik a szilva

MŰ

hány hópehely kell?
fejben számol csak Isten
és ráhibázik

LÁTVÁNY

távoli sziklák
vagy inkább szürke felhők
de hiszen mindegy

KERT

üres drótvázak
hogyan lesz majd tavasz ebből
kell ide Isten

KÖD

fölszáll a lélek
s már teljes szépségében
látható a test

ITTHON

hepehupás táj
Isten a szőnyeg alá
söpört itt mindent

HOSSZÚ ESŐ

az esőfelhő
csak fekszik saját testén
mint szeges ágyon

HAZATÉRÉS

amikor megjössz
arcodon még hópelyhek
kinek a könnye?

HALLGATÁS

lábamnál kutya
szeretettel tekint rám
nem értjük egymást

GYÜMÖLCS

hova jutottam?
irodaház udvarán
szilvafa kéklík

EGYEZSÉG

egymást öleljük
van-e árnyék mögöttem
te vigyázol rám

BEFEJEZÉS

aztán leoltják
bent a villanyt hogy végre
láthasd mi van kint

A MŰVÉSZET ÉRTELME

álmodtam rólad
mint aki nem is volt itt
s használták közben

A HALÁLRÓL

oda zuhanok
ahol a tücskök vígan
élik világuk

ÖRÖKSÉG

mindent rám hagytak
de engem kire hagytak
magamra hagytak?

ÉRKEZÉS

barackfán varjú
sehogy sem illik oda
és mégis ott ül

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Markó Béla

Látó Szépirodalmi Folyóirat